

### Hudrání, žbrblání, remcání a fňukání (19.7.2018)

Tuhle a támhle mě bolí, židle je tvrdá a je horkooo a ten zatracenej mobil jsem zase někam položila a peněženku taky. A dodavatel elektřiny mi odpověděl, jako by můj mail snad vůbec nečetl, a dopravní služba mi dává avízo na poslední chvíli. Doprčic, doprčic, já jsem trotl a oni všichni taky. Trotlové na entou.

Dnes a denně se nám dějí věci a my je občas považujeme téměř za životní ústrky a stěžujeme si, remcáme, žbrbláme a někdy i nadáváme nahlas v domnění, že se nám tím uleví. Ale ono ne, naopak, z hrnečku rozbitého po pádu na zem se bezmála stává zkáza Titaniku, a nám zhořkne den, protože ústrky se začnou množit a řetězit. A řetězí se i blbá nálada, protože když se nám nedaří, obvykle býváme protivní, padni komu padni.

Je to (nejen) zpočátku těžké, hudravost jako bychom měli pod kůží. Ale jde to. Všechny ty malé i trochu větší nepříjemnosti se dají ignorovat. A když si jich nevšímáme, přestanou nás zlobit, stejně jako na sebe přestanou zlobením upozorňovat děti, když jim dojde, že to na nás nezabírá. Najednou máme čas si uvědomit, že se nám vlastně mnohem víc věcí daří, než nedaří.

Jen aby nepršelo, nebo Zdá se, že odpoledne zmokneme, to jsou oblíbené Vaškovy věty, když vyrážíme někam na výlet, a já je skoro nikdy nedokážu přeslechnout. Nevolej to, rozčiluju se, a nemaluj černé scénáře, říkám často, protože Vašek je bytostný pesimista a dokáže očekávat katastrofický konec, i když má člověk třeba jen přejít po čáře nakreslené na zemi.

Vždycky říkám, že si to chci užít a ne se stresovat obavou z toho, jestli bude na výletě pršet. Když bude, tak si vezmu bundu a někam se schovám, nebo třeba zmoknu. Ale nejspíš nespadne ani kapka a bude to báječný den.

Nelhat a neškarohledět, říkala maminka Betty Mac Donaldové svým dětem. Čím jsem starší, tím větší váhu onomu neškarohledění přikládám. Když se opravdu nedá nic dělat s tím, co mě štve, musím to bez hudrání přijmout, smířit se s tím, protože bez toho hudrání to půjde lépe. A

když to, co mě štve, nemůžu ani změnit, ani to nedokážu přijmout, budu muset změnit něco víc, než jen jednotlivost.

Někdy sebe, někdy svůj život.

Bez remcání.

{fshare}